

delseslandet, at Danmark efter konventionens artikel 17 (c) har accepteret, at adoptionen gennemføres. Det vil således være en betingelse for at anerkende adoptionen, at Danmark har accepteret adoptionen efter bestemmelsen. Herved sikres, at der alene bliver tale om anerkendelse af udenlandske fremmedadoptioner, hvor ansøgerne efter de danske regler er godkendt som adoptanter og tilmeldt en formidlende organisation. Bestemmelsen vil således ikke give mulighed for at anerkende udenlandske adoptionsafgørelser, hvor de danske adoptionsregler ikke er blevet fulgt. Det vil samtidig blive sikret, at de udenlandske adoptioner, der anerkendes, vil have de samme centrale retsvirkninger, som en dansk adoptionsbevilling, herunder at forholdet til den oprindelige slægt bortfalder, jf. adoptionslovens § 16, stk. 1.

En adoption vil således være endelig, når den udenlandske adoptionsafgørelse er truffet. Det betyder, at efterfølgende ændringer i barnets eller adoptivforældrenes forhold ikke har betydning for adoptionens gennemførelse. Ud over at det som nævnt ovenfor indebærer, at barnet vil få arveret efter begge adoptivforældre fra tidspunktet for den udenlandske adoptionsafgørelse, indebærer det også, at eventuelle sygdomme hos barnet, som først opdages ved barnets ankomst til Danmark, ikke vil kunne føre til, at adoptionen alligevel ikke gennemføres. Ligeledes vil spørgsmålet om fjernelse af barnet fra hjemmet skulle ske efter reglerne om tvangsfjernelse af børn. Det vil således ikke i modsætning til i dag kunne forekomme, at et barn, der fjernes fra hjemmet, inden den danske bevilling til adoption er udstedt, står uden forældre.

Som nævnt foreslås det, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anerkendelse af udenlandske adoptionsafgørelser omfattet af § 28, stk. 2. Bestemmelsen tænkes udmøntet således, at Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) udarbejder og løbende opdaterer en liste over konventionslande, der træffer endelige afgørelser om adoption, og hvor der ikke er tvivl om, at de pågældende afgørelser træffes i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 1993. Adoptioner, der gennemføres i sådanne lande, kan anerkendes umiddelbart.

Hidtil har alle sager om udenlandske fremmedadoptioner skulle forelægges for Civilretsdirektoratet af statsamterne, før en dansk adoptionsbevilling kunne udstedes, idet samtykke til adoptionen er afgivet for en udenlandsk myndighed, jf. adoptionslovens § 8, stk. 5. Lovforslaget vil indebære, at et stort antal adoptionssager, der fremover automatisk vil blive anerkendt, ikke længere vil skulle forelægges for Civilretsdirektoratet. Dette vil medføre en administrativ

lettelse for Civilretsdirektoratet og statsamterne, idet unødigt dobbeltarbejde undgås.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at der inden for en bestemt frist skal ske anmeldelse af adoptionen til de danske myndigheder med henblik på registrering af adoptionen i CPR-registret og ved andre relevante myndigheder.

Efter forslaget til § 28, stk. 2, 2. pkt. vil der være mulighed for at anerkende visse udenlandske adoptionsafgørelser, uanset at de ikke er truffet i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 1993. Formålet med denne bestemmelse er at gøre det muligt for Danmark at anerkende andre landes endelige adoptionsafgørelser, hvis disse er truffet efter tilsvarende procedurer som efter Haagerkonventionen. Herved sikres, at der alene bliver tale om anerkendelse af udenlandske fremmedadoptioner, hvor ansøgerne efter de danske regler er godkendt som adoptanter og er tilmeldt en formidlende organisation, og hvor adoptionen har de samme centrale retsvirkninger som en dansk adoption.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.1.2.

Til nr. 9 (§ 29 b)

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6.

Afgørelser efter §§ 9-10 i adoptionsloven, der er indbragt for retten, jf. lovens § 11, kan ikke indbringes for justitsministeren.

Til § 6

(lov om registreret partnerskab)

Til nr. 1 og 3 (§ 2, stk. 1 og 4)

Det foreslås, at hovedparten af bestemmelserne i ægteskabslovens kapitel 2 også skal finde anvendelse for registrerede partnerskaber.

Der er dels tale om konsekvensrettelser som følge af, at det foreslås, at der i visse situationer kan indgås registreret partnerskab, hvor ingen af parterne har bopæl i Danmark, se herom bemærkningerne til nr. 2. Dette indebærer, at ægteskabslovens § 13 nu i sin helhed skal finde anvendelse på registreret partnerskab. Der skal således ved anmodning om prøvelse af betingelserne for at indgå registreret partnerskab betales 500 kr., hvis ingen af parterne har bopæl i Danmark.

Dels indebærer udvidelsen, at ægteskabslovens § 19, stk. 2, om foretagelse af vielse, selv om der ikke er sket fuldstændig prøvelse af ægteskabsbetingelserne (»nødvielse«), vil finde tilsvarende anvendelse på registreret partnerskab. Det bliver således muligt at foretage registrering, selv om prøvelsesattest ikke er udstedt (»nødregistrering«).